

't Wil mor nie wintere

'k Zat al weke te broeje op 'n stuksie over de winter, mor 'k doch ik wach nog effies of 't soms tò nog gao vrieze. Nou is Korsjonnao me net voor gewist. Leuk hee, zôôas ze die herkenbaore sfeer van vroeger beschreve het. Volleges mijn was t'r aaltijd een bepaolde concurrensie tusse d'n ijsbaon van wijk A en die van Wijk C. Ik was aaltijd lid van wijk A en zellefs toe 'k al jaere van d'n dijk was, betaolde m'n moeder aaltijd nog 't kaortie dà ze kwamme bringe. Ik weunde vroeger in de Admiraol tegenover Dick Baotenburreg die aaltijd in de weer was op d'n ijsbaon. Mè veul spanning keek 'k dan of 't bordtie "de ijsbaan is geopend" bij hum voor 't raom sting, want dan gong 'k gaauw m'n schaetse onderbinge. 'k Doch dat 't dut jaer hêemel gêen winter zou worde. De crocussies staon êêder in bloei as de snêuwkloksies. Wà zôô aareg is, is dat de meezike, de torre en aal 't aandere ongedierte ok nie dôôd gaon as 't zôô hêet blijft. Haalef jannewaori zij me langs de Graefstrôôm weze fietse. Nermaol gesproke zit jie dan je schaetse onder te bing om van Nel in de Krom naer Boereklaos te rije. Lekker 'n glaosie punch drinke of een glühwintje, daer gao je zôô lekker van gloeie hee, de naam zeg 't al. In de winter is d'n Alblasserwaerd zôô mooi; 't was nae aal die nattighaaid aaindelijk weer is 'n zonnigen dag, een blaauwe lucht en kaole bôôme. De geur van vorse stront en ope haerde kwam ie tegemoet. Jaot, dat hê wel wat. Waer ik m'n aage wel altijd aan aareger, zijn die loi die met die bakbêeste van oto's raokelings langs je bêene scheure.

De veruitgang

Nou de winter al aan de orde is gewist, hê 'k nog wat anders bedocht: De Veruitgang. Vroeger kwam iederên nog langs de deur, zôôas melkboer van Wijgerde, eerst mè losse mellek, laeter mè flessies. Bakker Hansum, die hà van die lekkere rôômsoesies. Azze me nie thuis wazze honge me gewoon een briefie voor 't raompie van de deur, waerop bevôôbeld sting: een haalefie taaref. Azze me dan thuis kwamme, hong 't brôôd aan de deurknop. Wie ok aaltijd langs de deur kwam, was kroijenier Teun de Bruin. Hij kwam d'n êenen dag 't boodschoppeboeksie haole en d'n aanderen dag kwam die de boodschoppe bringe. D'r wazze toe netuurlijk nog gêen supermarte. We haolde onze boodschoppe ok bij Koppelaere in de Bilderdijkstraet, eerst bij Pao en laeter bij Aorte. Aalles gong nog in een pepiere puntzaksie, een kokertie, en je kon voor 5 cente of minder anderand snoep uitkieze (van 't bled zôôgezeed). Je kon d'r nog op de pof kôôpe, dan wier ie naam in een grôôt boek opgeschreve. 'k Hoop mor dat iederên eerlijk betaold het, mor daer ben 'k nie zôô zeker van. Ik zeg aaltijd mor: as ie 't geld vandaeg nie het, hê je 't maarege ok nie! En nie te vergete: Vermaos! Hij broch een hêele laoding astrelonne troichies, vessies en twinsetjies en vroeg dan aa me moeder: "Mò je nog wà voor de maaiders?" Saeves kwam die de boel dan weer ophaole.

Computer

De veruitgang is nie te stuite, hee. Je ken nou, as ie mò vliege, zellef thuis al insjekke en je instapkaart uitprinte. 't Mò tò nie gekker worde, hoor. Trouwes, 'k was een paor maonde geleeje 40 jaer bij d'n baos. Dà kom ok nie veul meer voor. De jongeloi van tegenwoordig komme voor 'n paor jaer en gaon dan weer weg. Hoppe, noeme ze dat. Toe 'k pas begon mè waareke, mos 'k stencelle. As ie een fout gemaokt had, kò je die met een kwassie mè vloeistof verbeterde. De telex was ok een ramp. In dat mesien zat een ponsbandjie. Ieder gaetjje was een letter of een spaosie, dus voor iedere fout die je maakte, mos ie êene keer

op 't knoppie drukke. Daerna kwam de fax, eerst gong dà blaodjie voor blaodjie, nae eerst getilfefeneerd te hebbe dà je wat wou versture. Nou gao bekant aalles met de computer.

Trees

Sommige loi vinge dà me veuls te veul verengelse deur die computer. We hebbe Windows, we sture reminders, we update, we chatte (dat is kaokele viao de computer), we scanne en last but not least, we google d'r lustig op los. Dat leste ving 'k zôê aallemachtig prachtig, je ken 't zôê gek nie bedenke, of t'r staot informaosie die je wil hebbe. 't Mot 'r toch aamel mor opgezet worde hee, 't kom nie uit de lucht vaalle. Trouwes, over Engelse worde gesproke. 'k Zag Trees de Bôôn nog op de Nieuwjaersreceptie van d'n Historische Verêêniging. As 'k heur ziet, mò 'k aaltijd weer denke an 't Kerstraaisie naer York, toe Wout tege Treese zee: "Kijk is, op aal die bordties stao jouw naam: Christmas Trees!"

Gezellig

Vroeger mos 'k op m'n waarek nog wel is wat in steno opneme, mor tegenwoordig type aalle manne zellef en hoof 'k allêên mor eve te kijke of t'r gêên taolfoute in staon, want kennis van techniek en taol gaan ommers zelde saome. Soms denk ik wel is bij m'n aage wat ovve ze nou nog meer voor snuffies uit zelle vinge. Azzie tegenwoordig aal die mense met een mebiele tillefoon ziet, zellefs klaaine kaander, dan vraeg 'k m'n aage af: wie betaolt dat aamel? Azzie ziet dà je met die dinger ok al kan internette en zôêwaer fotochies ken maoke, weet jie dat de veruitgang nog steeds deurgaot. En wà denk ie van een DVDrecorder (weer een Engels woord!). Je ken ure tillevisie opneme. We begonne met een klaain zwart-wit teeveechie, laeter wiere ze grôôter en ok in kleur. Nou kè je je hêêle kaomerwand bedekke mè zô 'n apperaot! Vroeger gong ie dôôd van d'n honger en nou deur d'n overdaod. Overdaod schaedt, zeeje ze vroeger al, mor azzie nou naer aal die waarschouwinge loistert, mag ie hêêmel niks meer ete. Aalles is slecht voor ie hart en bloedvaete, of je krijg suikerziekte, en noem mor op. Hêêl Nederland is of gaot an de lijn en wat is 't rizzultaot: een ouwe gerimpelde kippenek en je zijtasse hange d'r nog an! Ik zeg aaltijd mor: 't mò wel gezellig blijve hee.

Macky van Leeuwen-de Jong

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôême van de families Mostert, Boer en Meerkerk. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). Elleke woensdagmiddag benne me d'r!